

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. Велико Търново, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на дванадесети декември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН ГЕОРГИЕВ
ХРИСТО ТОМОВ

при участието на секретаря Атанаска Ст. Иванова
в присъствието на прокурора К. Й. Л.
като разглежда докладваното от ХРИСТО ТОМОВ Наказателно дело за
възобновяване № 20224000600298 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона за да се произнесе, взе
предвид следното:

Производството е по реда на Глава тридесет и трета от НПК.

Образувано е на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК по искане на
осъдения Т. В. С. от гр.Тетевен, с ЕГН *****, подадено по електронната
поща чрез адвокат Д. Т. Д. от АК - Габрово в процесуалното му качество на
защитник, заведено с вх. № 260619/01.11.2022 г. в деловодството на Районен
съд гр. Троян, за постановяване на решение, с което се моли за отмяна на
въззивно решение № 68/15.08.2022 г. на Окръжен съд гр. Ловеч по в.н.о.х.д.
№ 136/2022 г., както и Присъда № 260000 от 17.02.2022 г. постановена по
НОХД № 367/2020 г. по описа на Районен съд гр. Троян, като на основание
чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК се възобнови производството по НОХД № 367/2020
г. на Районен съд Троян. Не се правят други алтернативни искания свързани с
разпоредбите на чл. 425, ал. 1, т. 2 – 4 от НПК..

С атакуваното решение е била потвърдена Присъда № 260000 от
17.02.2022 г. постановена по НОХД № 367/2020 г. от Районен съд Троян, за
извършено от осъдения престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 2 и т. 4,
предложение 1 и предложение 2, във вр. с чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 26 ал. 1
от НК, за което на С. тогава е определено наказание „Лишаване от свобода“

за срок от 1 /една/ година, което на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/ той трябвало да изтърпи при първоначален „общ“ режим.

С искането за възобновяване са заявени основания за възобновяване на делото по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, с оглед на допуснати съществени нарушения по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, тъй като е нарушен процесуалният закон.

Във връзка с оплакването за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК се излагат доводи, които могат да бъдат счетени като отправено искане за отмяна въззивно решение № 68/15.08.2022 г. и възобновяване на производството по в.н.о.х.д. № 136/2022 г. на Окръжен съд гр. Ловеч, понеже с него се изразява недоволство от това, че с посочения съдебен акт е одобрена Присъда № 260000 от 17.02.2022 г. постановена по НОХД № 367/2020 г. от Районен съд Троян, въпреки допуснатите пред първоинстанционния съд и пред въззивната инстанция съществени нарушения на процесуалните правила, множество нарушения на процесуалния закон, които засягат основни начала на наказателния процес, рефлектиращи върху правото на защита на подсъдимия, както и задължението на съда да осигури разкриване на обективната истина - чл. 13 от НПК, съответно да формира вътрешното си убеждение съгласно чл. 14 от НПК при стриктно спазване на новелата на чл. 13, ал. 2 от НПК, обективната истина да се разкрива по реда и със средствата, предвидени в този кодекс.

Тогава, при проведеното на 17.02.2022 г. съдебно заседание по НОХД № 367/2020 г. и съобразно протокола от него, трети състав на Районен съд - Троян, поканил подсъдимия Т. В. С. да даде обяснения по повдигнатото му обвинение, на което той отговорил, че на този етап в началото на съдебното следствие няма да дава обяснения. По - късно в същото съдебно заседание съдът отново го поканил да даде обяснения, при което подсъдимият заявил, че е минало много време, нищо не помни и потвърждава показанията си дадени по досъдебното производство. Непосредствено след изявлението на С. обаче в съдът пристъпил на основание чл. 283 от НПК към прочитане на писмените доказателства. Това той направил без да ги предяви на страните, нито пък да конкретизира кои точно такива писмени доказателства приема, като това кои протоколи и други доказателствени източници, съдържащи факти, и имащи значение за изясняване на обстоятелствата по делото, трябва да се вложат, като същевременно в протоколното определение те да се впишат с точно обозначение и наименование. Поддържа се от защитата, че само посредством изчерпателното отбелязване на отделните доказателствени източници и предявяването им на страните може да се извърши включването/приобщаването им към доказателствения материал.

Тези процесуални пропуски и нередности са били пренесени от първоинстанционния съд и в мотивите към неговата присъда. За да формира вътрешното си убеждение и да произнесе своя краен акт Районен съд - Троян

е обсъдил доказателствена съвкупност, в която включил обясненията на подсъдимия С. по досъдебното производство под № 366/2019 г. по описа на РУ - Троян, както и приложените към него писмени доказателства и доказателствени средства. В последствие е приета от съда фактическа обстановка базираща и основаваща се главно и основно на обясненията на подсъдимия, в протокола за разпит от 12.05.2020 г. намиращи се на лист 185 - лист 186, както и в протокола за разпит от 13.05.2020 г. намиращи се на лист 197 от досъдебното производство, проведен в присъствието на служебен защитник. Наред с това, в мотивите си Троянският районен съд се е позовал и на съдържащите се в досъдебното производство под № 366/2019 г. писмени справки, изготвени от РУ - Троян и съдържащите се кадри от видеонаблюдение.

Това според защитника адвокат Д. Т. Д. е станало без дадените от подсъдимия С. обяснения на досъдебното производство да са приобщени от първоинстанционния съд по съответният процесуален ред и правила, тези посочени в чл. 279 от НПК. По този начин незаконосъобразно с оглед на изложеното, Троянският районен съд пространно е обсъждал обясненията на подсъдимия С., обосновавайки в мотивите към присъдата, фактическите си и правни изводи върху тях. Така производството по отношение на тогава подсъдимия С. е било проведено в нарушение на правилата на процесуалното право, нарушение което е било съществено, тъй като е довело до ограничаване и на процесуалните права на подсъдимия, и то не е било отстранено.

В заключение с искането осъденият моли съда да се извърши проверка по случая. Иска се Великотърновският апелативен съд да възобнови производството по в.н.о.х.д. № 136/2022 г. по описа на Окръжен съд гр. Ловеч, както и да се отмени Присъда № 260000 от 17.02.2022 г. постановена по НОХД № 367/2020 г. по описа на Районен съд гр. Троян, и това е формулирано изрично по този начин.

В съдебно заседание осъденият Т. В. С. нередовно призован, не се явява. Изпратената призовка до същия се е върнала в нейната цялост, невръчана с отбелязване, че по данни на служител в ТО - Тетевен при РП - Ловеч, лицето е обявено за общодържавно издирване с Телеграма № 28752 на ГД „НП“. Това е наложило и производството пред апелативния съд да се проведе при условията на разпоредбата на чл. 353, ал. 3 от НПК, а делото да се разгледа в отсъствие на осъденото лице, тъй като не е намерено на посочения от него адрес.

Същият се представлява процесуално от защитника му адвокат Д. Т. Д. от ГБАК, който поддържа искането за възобновяване на делото и моли то да бъде уважено.

Прокурорът от Великотърновската апелативна прокуратура изразява мотивирано становище за неоснователност на искането за възобновяване на делото и предлага съдът да го остави без уважение. Не са допуснати от съда

претендираните от защитата съществени процесуални нарушения при провеждане както на съдебното производство, така и при изготвяне присъдата и мотивите към нея. Обсъдени са всички събрани доказателства, след като същите са били приобщени по надлежния ред. Пропускът, който е изложен в искането според прокурора е несъществен и не представлява съществено процесуално нарушение даващо основание за възобновяване по реда на чл. 422 от НПК.

В своето изложение адвокат Д. Т. Д. подробно аргументира искането обективизирано в молбата и изисква от съда извършване на проверка по отношение твърдението направено в него за допуснати съществени нарушения на процесуалния закон. Моли и иска въз основа на тези нови обстоятелства да бъде отменено осъдителното въззивно решение и първоинстанционната присъда.

Великотърновският апелативен съд, след като извърши проверка за наличие на заявените с искането основания за възобновяване на делото в пределите по чл. 347 от НПК, намери за установено следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Предмет на искането е акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната, в чийто интерес се предлага отмяната. Направено е от процесуално легитимирано лице по чл. 420, ал. 2 от НПК, като от съдържанието на искането е видно, че с него са заявени основания за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК във връзка с допуснати съществени нарушения по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Искането за възобновяване е подадено в законоустановения шестмесечен срок по чл. 421, ал. 3 от НПК, с постъпило по електронната поща в деловодството на Районен съд гр. Троян, искане заведено с вх. № 260619/01.11.2022 г., по отношение влязло в сила на 15.08.2022 г. въззивно решение под № 68/15.08.2022 г., постановено по в.н.о.х.д. № 136/2022 г. на Окръжен съд гр. Ловеч.

Разгледано по съществото, искането за възобновяване на делото е основателно по следните съображения:

С Присъда № 260000 от 17.02.2022 г. постановена по НОХД № 367/2020 г. трети състав на Районен съд гр. Троян, е признал подсъдимия Т. В. С. от гр.Тетевен, с ЕГН ***** за виновен в това, че в периода от 13.12.2019 г. до 04.05.2020 г. в с. Шипково и гр. Троян, Ловешка област, при условията на продължавано престъпление, използването на технически средства - ножици за рязане на желязо и моторни превозни средства, отнел от владението на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД гр. София чужди движими вещи - медни проводници, монтирани на железобетонни стълбове от електропреносната им мрежа, общо на стойност 8 677.50 /осем хиляди шестстотин седемдесет и седем лева и петдесет стотинки/ лева, без съгласието на ръководството с намерение противозаконно да ги присвои и откраднатите вещи не са били под постоянен надзор, както следва: В тъмната част на денонощието на 13.12.2019 г. срещу 14.12.2019 г. в с. Шипково, Ловешка област, на ул. "Васильов", от 8

/осем/ бр. железобетонни междустълбиа с обща дължина 280 метра, чрез използването на техническо средство - ножици за рязане на желязо и моторно превозно средство - лек автомобил „Тойота Форрърнър“ с рег. № СВ 68****, собственост на Х. Б. Г. от гр. Криводол, област Софийска, отнел от владението на "ЧЕЗ Разпределение България" АД гр. София и без съгласието на ръководството чужди движими вещи - медни проводници с дължина 740 метра и сечение 35 кв.мм., общо на стойност 4 810.00 /четири хиляди осемстотин и десет/ лева, медни проводници с дължина 280 метра и сечение 25 кв.мм на стойност 1 120.00 /хиляда сто и двадесет/ лева и 280 метра медни проводници със сечение 16 кв.мм. на стойност 700.00 /седемстотин/ лева, всичко на обща стойност 6 630.00 /шест хиляди шестстотин и тридесет/ лева, с намерение противозаконно да ги присвои и за времето от около 01:00 часа до около 05:00 часа на 04.05.2020 г. в гр. Троян, Ловешка област, мах. "Миревска", при условията на продължавано престъпление, чрез използването на техническо средство - ножици за рязане на желязо и моторно превозно средство лек автомобил „Ягуар Х-тайп“ с рег. № РА 97****, собственост на Д. И. К. от гр. Тетевен, Ловешка област отнел без съгласието на ръководството, от владението на "ЧЕЗ Разпределение България" АД гр. София от 3 /три/ броя междустълбиа с обща дължина 105 метра, чужди движими вещи - 315 метра медни проводници със сечение 35 кв.мм. на стойност 2 047.50 /две хиляди и четиридесет и седем лева и петдесет стотинки/ лева с намерение противозаконно да ги присвои, поради което и на основание чл. 195, ал. 1, т. 2 и т. 4, предложение 1 и предложение 2, във вр. с чл. 194, ал. 1, във вр. с чл. 26, ал. 1, във вр. с чл. 54 от НК го осъдил на 1 /една/ година лишаване от свобода, при първоначален общ режим на изтърпяване на наложеното наказание, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

На основание чл. 59, ал. 1 от НК, съдът приспаднал времето, през което подсъдимият бил задържан под стража със Заповед рег. № 359зз-64/12.05.2020 г. - времето от 10:00 часа до 16:00 на 12.05.2020 г. и със Заповед рег. № 359зз-65/12.05.2020 г. - времето от 18:25 часа на 12.05.2020 г. до 13:40 часа на 13.05.2020 г., като 1 /един/ ден задържане под стража се зачита за 1 /един/ ден лишаване от свобода.

В тежест на подсъдимия Т. В. С. били възложени и направените по делото разноси, по сметка на ОД на МВР гр. Ловеч, сумата от 59.90 /петдесет и девет лева и деветдесет стотинки/ лева, а в полза на бюджета на съдебната власт, направените по съдебното производство разноси по сметка на РС - Троян, сумата от 30.00 /тридесет/ лева.

С Решение № 68/15.08.2022 г. по в.н.о.х.д. № 136/2022 г., II състав на Окръжен съд гр. Ловеч потвърдил изцяло първоинстанционната присъда.

Решението на въззивната инстанция не е подлежало на касационна проверка по жалба или протест и на основание чл. 412, ал. 2, т. 1 от НПК е влязло в сила от момента на постановяването му, на 15.08.2022 г..

Оплакването за допуснато нарушение на закона по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК не е лишено от основание. Налице са допуснати от второинстанционния въззивен съд нарушения на процесуалноправните норми, които са останали незабелязани от него, свързани с прилагането на изискванията спрямо съдържанието на решението на въззивната инстанция във въззивното производство.

Този състав на Великотърновския апелативен съд намира, че постановеното от Окръжен съд гр. Ловеч решение не отговаря на изискванията по чл. 339, ал. 2 от НПК и мотивите според съдържанието им съответстват на предвиденото в чл. 348, ал. 3, т. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от НПК касационно основание - липса на мотиви, наличието на което винаги налага отмяна на оспорения съдебен акт, включително и по реда на възобновяването.

След служебна проверка Апелативният съд гр. Велико Търново констатира, че оплакванията на защитата и осъденото лице, при разглеждане на делото от въззивната инстанция да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила визирани в чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от НПК, отнасящи се до това, че решението под № 68/15.08.2022 г. на Окръжен съд гр. Ловеч не отговаря на изискванията на чл. 339, ал. 2 от НПК, изготвено е при липса на мотиви довели до нарушаване правото на защита на подсъдимия С., са основателни.

В единственото проведено съдебно заседание с даден ход на съдебното заседание пред въззивната инстанция и при съдебните прения, защитникът на подсъдимия се е възползвал от правото си да конкретизира въззивната си жалба и обоснове направените от него твърдения и възражения, че присъдата под № 260000 от 17.02.2022 г. постановена по НОХД № 367/2020 г. от Районен съд Троян, е произнесена основно и само въз основа на показанията на осъдения Т. В. С., което я прави незаконосъобразна, тъй като една осъдителна присъда не може да почива единствено на показанията на подсъдимия.

Въззивната жалба заведена в деловодството на Районен съд гр. Троян с вх. № 260174/02.03.2022 г. обективира в себе си убеждението на защитата и подсъдимия, че постановената присъда е неправилна поради нарушение на закона и наличието на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани с допускане, събиране, проверка и оценка на доказателствата по делото. Направено е още и възражението за отсъствието на събрани в хода на производството на преки доказателства, като от косвените такива изобщо не може да се изведе и обоснове категоричен и еднозначен извод, С. да е извършил деянията, за които е бил обвинен. Присъдата е постановена според подсъдимия при погрешен анализ и интерпретиране на събраните гласни и писмени доказателства.

Въззивното решение не съдържа никакви мотиви и обосновка за това въз основа на кои/какви доказателства и доказателствени средства се приема, че деянията на подсъдимия са установени и доказани по несъмнен начин.

Единственото което е възприето от въззивната инстанция е абстрактното пестеливо и общо заключение, че при преценка относно авторството на деянието, Районен съд Троян правилно се е позовал на показанията на разпитаните свидетели /не се уточнява кои са тези свидетели и с кои техни показания какви факти се установяват/ и на подробните обяснения на самия С., дадени на досъдебното производство в присъствието адвокат, които, впрочем, С. поддържа и в съдебно заседание пред първоинстанционния съд. От този абзац изваден от мотивите към Решение № 68/15.08.2022 г., твърдяното за установено авторство и позоваването на обясненията на подсъдимия няма как и не може да бъде споделено тъй като са нарушени грубо процесуалните законови правила и изисквания уреждащи тяхното събиране и приобщаване.

Въззивният съд буквално и в цялост е преповторил фактическата обстановка приета от Районен съд гр. Троян и изложена от него в мотивите към присъдата, като по този начин не може да се приеме, че е съобразил закона и е извършил необходимата собствена преценка и анализ на събраните и приобщени доказателства, обосновка за това каква точно фактология допуска да е установена. Липсва собствен прочит на доказателствата и изграждане въз основа на тях на фактическата обстановка за случилото се. Както първоинстанционният районен съд така и Ловешкият окръжен съд са приели за установени по несъмнен начин факти, изцяло основани на и извлечени от тъй наречените обяснения на подсъдимия Т. В. С., които обаче са дадени на досъдебното производство и не са приобщени към доказателствения материал в хода на съдебното следствие. Съобразно разпоредбата на чл. 279, ал. 2 от НПК обясненията на обвиняем, дадени в присъствието на защитник по същото дело пред орган на досъдебното производство, се прочитат при условията по ал. 1, т. 3 и 4 /хипотезата относима към разглеждания казус е когато подсъдимият отказва да даде обяснения или твърди, че не си спомня нещо/. В проведеното на 17.02.2022 г. съдебно заседание по НОХД № 367/2020 г. според обективизираното в протокола от него, трети състав на Районен съд - Троян, поканил подсъдимия Т. В. С. да даде обяснения по повдигнатото му обвинение, на което той отговорил, че на този етап и в началото на съдебното следствие няма да дава обяснения. По - късно в същото съдебно заседание съдът отново го поканил да даде обяснения, при което подсъдимият заявил, че е минало много време, нищо не помни и потвърждава показанията си дадени по досъдебното производство. Вместо да огласи чрез прочитане обясненията на подсъдимия Т. В. С. дадени от него при разпита му в качеството на обвиняем на 12.05.2020 г. в присъствието на назначения му служебен защитник адвокат П. П., първоинстанционният съд непосредствено след изявлението на С. пристъпил към прочитане на писмените доказателства на основание чл. 283 от НПК. Това той направил без да конкретизира кои писмени доказателства точно приема, кои протоколи и други доказателствени източници, съдържащи факти и имащи значение за изясняване на обстоятелствата по делото трябва да се

вложат, като същевременно те да се впишат с точното им обозначение и наименование в протоколното определение. По този начин за изготвяне мотивите към постановената присъда са използвани от съда обясненията на подсъдимия Т. В. С., тогава дадени в качеството му на обвиняем на досъдебното производство, без същите да са приобщени по предвидения в НПК процесуален ред, и така се е стигнало до произнасяне въз основа на несъбрани доказателства. Посоченият порок не е бил отстранен от въззивната инстанция, която дори е възпроизвела изцяло фактите визирани в обясненията на С..

Проверката на наведените от защитата оплаквания, позволява извод за наличието на заявеното в искането касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, изразило се в липсата на мотиви, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК, което налага настоящата инстанция да упражни правомощията си по чл. 425, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, да отмени решението на Окръжен съд гр. Ловеч и да върне делото за ново разглеждане от друг състав при същия съд.

Извършената от въззивния съд аналитичната дейност е дистанцирана от изискванията на чл. 13, чл. 14 и чл. 107, ал. 5 от НПК, в резултат на което подсъдимият е бил лишен от правото на справедлив процес в съответствие с чл. 6 от ЕКЗПЧ. От съдържанието на постановения съдебен акт, не се изяснява кои факти въззивният съд намира за установени, кои са доказателствените материали, които са му послужили за изграждането им и какви са правните съображения за взетото решение. На следващо място, незадоволителното качество на въззивното решение, осуетява пълноценното осъществяване на настоящата проверка на релевираните в искането доводи, поради липсата на ясни мотиви към него.

Изискването за мотивиране на съдебните актове представлява съществен елемент от „справедливостта“ на наказателния процес. Липсата на мотиви възпрепятства ефективното упражняване на правата на страните и свързаната с тях възможност да обжалват съдебните актове, тъй като само, когато съдебните актове съдържат ясни и изчерпателни мотиви, страните биха били запознати с това какви са били съображенията на съда за взетото от него решение и едва след това те биха могли да изложат аргументите си срещу него. В практиката по приложение на чл. 6 от ЕКЗПЧ, ЕСПЧ приема, че съдът следва да правораздава чрез излагане на ясни и адекватни аргументи за взетите от него решения и че само мотивираните съдебни актове могат да покажат на страните, че са били изслушани от съда и доводите им са били разгледани и тогава решението би било прието доброволно от тях. Отсъствието на мотивировка в съдебния акт, представлява съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което законодателят приравнява на „липса на мотиви“ по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК.

В конкретния случай, въззивното решение не отговаря на законовия стандарт, предвиден в чл. 339 от НПК и за това оплакването на защитника

адвокат Д. Т. Д. срещу качеството му и неговото съдържание се преценява от настоящия съдебен състав като основателно.

Внимателният преглед на материалите по делото, установява, че страните не са получили убедителни отговори на наведените от тях доводи, нито съдът е положил усилие да изследва вътрешните противоречия в наличните доказателствени материали. В съдебния акт липсва самостоятелен прочит на източниците на доказателствени факти и описание на действията на подсъдимия тогава Т. В. С., които са приобщени по предвидения в НПК процесуален ред, покриващи съставомерните признаци от състава на престъплението.

Вместо това въззивното решение представлява буквален препис на мотивите към първоинстанционната присъда, с незначителни пунктуационни и стилистични изменения в нея, дословно цитиране на някои от доказателствените средства като заключението на назначената по досъдебното производство стоково-икономическа експертиза, аргументирано с това, че правилно то е кредитирано от Районен съд гр. Троян. Ненужното преповтаряне /копиране/ на мотивите към присъдата на първоинстанционния районен съд, не запълва изискването на закона за излагане на приетата от въззивния съд фактическата обстановка. Разпоредбата на чл. 339, ал. 2 от НПК не освобождава съда от задълженията да направи самостоятелна оценка на доказателствата и да даде отговори на възраженията, които не са обсъдени от първата инстанция и които повторно са били релевирани и пред въззивния съд.

Във въззивното решение съдът е следвало да даде своя интерпретация на доказателствените материали и ако се съгласява, с тази направена от първата инстанция да изложи аргументите си за това, като посочи установените фактически положения, без да преразказва и копира изводите на районния съд, които са известни на страните.

Буквалното възпроизвеждане на мотивите към присъдата и на изложените в тях съображения, запълва съдебния акт с обем, но не и със оценъчно съдържание. Аналитичната дейност е заменена с излагане на разсъждения и предположения за случилите се събития изградени въз основа на несъбрани и неприобщени по установения в НПК процесуален ред, доказателства.. Аргументите, които съдът е използвал за да защити позицията си за достоверност на възприетите от него факти депозирани пред съдебните състави са едностранчиви и тенденциозно поднесени чрез изграждане на несъществуващи логически връзки и недоказани факти по делото, с което съдът се е отклонил от задължението си произтичащо от чл. 107, ал. 5 от НПК.

В резултат на допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила от страна на първоинстанционния съд и въззивната съдебна инстанция, сериозно е накърнено правото на защита на подсъдимия. Това нарушение може да се отстрани чрез цялостна отмяна на постановеното

съдебно решение под № 68/15.08.2022 г. по в.н.о.х.д. № 136/2022 г. и връщане на делото на Окръжен съд гр. Ловеч за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Въз основа на изложеното до тук може да се обобщи, че настоящият състав на Великотърновския апелативен съд констатира да са били допуснати нарушения на процесуалния закон, които разкриват наличие на основание за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. 5, във вр. с чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Обективно са налице нарушения на процесуалноправните правила от категорията на абсолютните по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 2 от НПК.

Това налага съдът да упражни правомощията си по чл. 425, ал. 1, т. 1 от НПК, да отмени решението на Окръжен съд гр. Ловеч и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия съдебно заседание.

Предвид констатираното основание за възобновяване на делото и изложените съображения, настоящият състав на Апелативния съд приема, че направеното искане за възобновяване на наказателното производство се явява основателно. Делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

По отношение на мярката за неотклонение:

Допуснатите процесуални нарушения изпълват съдържанието на касационното основание по чл. 348, ал. 3, т. 1 и т. 2 от НПК, поради и което, въззивното решение подлежи на отмяна по реда за възобновяване на наказателните дела, а делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Липсва необходимост от спиране изпълнението на първоинстанционната присъда, тъй като с настоящето решение се възстановява висиящността на въззивното /а и на наказателното/ производство и по същество липсва влязла в сила присъда, подлежаща на изпълнение. Мярката за неотклонение взета по отношение на осъдения Т. В. С. е била "подписка", същата не е била променяна, поради което и необходимостта от задържането му на основание влязла в сила първоинстанционна присъда, е отпаднало.

В предвид на горните съображения и на основание чл. 425, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по ВНОХД № 136/2022 г. по описа на Окръжен съд гр. Ловеч.

ОТМЕНЯ по реда за възобновяване на наказателните дела влязлото в сила въззивно решение № 68/15.08.2022 г., постановено по ВНОХД № 136/2022 г. на Окръжен съд гр. Ловеч.

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Окръжен съд гр. Ловеч от стадия на съдебното заседание.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____